

רשומות

ספר החוקים

9 בינואר 2019

2777

ג' בשבט התשע"ט

עמוד

182	חוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים (תיקון מס' 10), התשע"ט-2019
186	חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 32), התשע"ט-2019
187	חוק זכות יוצרים (תיקון מס' 5), התשע"ט-2019

חוק זכות יוצרים (תיקון מס' 5), התשע"ט–2019*

1. בחוק זכות יוצרים, התשס"ח–2007' (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1, אחרי ההגדרה "פרסום", של יצירה יבוא:
- "רשת תקשורת אלקטרונית" – רשת האינטרנט, וכן כל רשת תקשורת ציבורית אחרת שהשר קבע בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת".
2. אחרי סעיף 27 לחוק העיקרי יבוא:
- א27. (א) שימוש ביצירה שבעל זכות היוצרים בה אינו ידוע או לא אותה, מותר בתנאים אלה:
- (1) המשתמש פעל בשקידה סבירה לגילוי או לאיתור בעל זכות היוצרים ביצירה, לפי העניין, לפני השימוש;
- (2) המשתמש ציין באופן ברור באותה דרך שבה הוא עושה שימוש ביצירה, כי השימוש נעשה על פי סעיף זה וכי בעל זכות יוצרים זכאי לבקש שהמשתמש יחדל מהשימוש וכן פרטים ליצירת קשר עמו;
- (3) המשתמש הפסיק את השימוש או קיבל רישיון לשימוש עתידי לאחר שקיבל הודעה מבעל זכות היוצרים.
- (ב) היה השימוש ביצירה כאמור בסעיף קטן (א) מסחרי, יחולו הוראות אלה נוסף על האמור באותו סעיף קטן:
- (1) המשתמש פרסם הודעה באינטרנט או בעיתון יומי זמן סביר לפני השימוש;
- (2) המשתמש שילם לבעל זכות היוצרים תמלוג ראוי לאחר שקיבל הודעה מבעל זכות היוצרים; תמלוג ראוי כאמור ישולם בעד התקופה שתחילתה במועד תחילת השימוש ביצירה.
- (ג) שקידה סבירה תיבחן בין השאר בהתחשב באופי היצירה ובמועד יצירתה.
- (ד) השר רשאי לקבוע בתקנות פעולות שייחשבו שקידה סבירה ופרטים ליצירת קשר כאמור בסעיף קטן (א)2.
- (ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות האפוטרופוס הכללי לפי חוק האפוטרופוס הכללי, התשל"ח–1978".
3. בסעיף 48 לחוק העיקרי, בכותרת השוליים, במקום "זכות יוצרים" יבוא "זכות היוצרים להעתיקה".
4. אחרי סעיף 48 לחוק העיקרי יבוא:
- א48. הועמדה יצירה שיש בה זכות יוצרים לרשות הציבור, כאמור בסעיף 15, בלא שניתנה רשותו של בעל זכות היוצרים, לרבות הציבור
- "הפרה עקיפה של זכות היוצרים להעמדה לרשות הציבור"

* התקבל בכנסת ביום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 1164, מיום י"ב בחשוון התשע"ח (1 בנובמבר 2017), עמ' 32.

¹ ס"ח התשס"ח, עמ' 38; התשע"ז, עמ' 1201.

² ס"ח התשל"ח, עמ' 61.

לאחר העמדתה כאמור לראשונה, באופן שמהווה הפרה של זכות היוצרים להעמדה לרשות הציבור כאמור בסעיף 11(5) (בסעיף זה – העמדה בהפרה), ועשה אדם, על דרך עיסוק, פעולה שיש בה כדי להקל את הגישה של הציבור ליצירה שהועמדה בהפרה או להרחיב את הגישה של הציבור אליה, במטרה להפיק רווח מעשיית פעולה כאמור ומקיומה של גישה ליצירה שהועמדה בהפרה, מפר הוא בכך את זכות היוצרים, אם בעת ביצוע הפעולה ידע או היה עליו לדעת כי היצירה הועמדה בהפרה; לעניין זה, אדם המפעיל אמצעים טכנולוגיים למניעת גישה ליצירה שהועמדה בהפרה לא יחזק מחמת זה בלבד כמי שהיה עליו לדעת כי היצירה הועמדה בהפרה.”

5. תיקון סעיף 50 בסעיף 50 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

”(א1) על אף האמור בסעיף קטן (א), ובלי לגרוע מהוראות סעיף 46(1), עשיית פעולה ביצירה הפוגעת בזכות המוסרית האמורה בסעיף 46(1), אינה מהווה הפרה של הזכות האמורה, אם התקיימו תנאים אלה:

(1) המשתמש פעל בשקידה סבירה לגילוי היוצר, לפני השימוש;

(2) המשתמש ציין באופן ברור באותה דרך שבה הוא עושה שימוש ביצירה, כי השימוש נעשה על פי סעיף זה ופרטים ליצירת קשר שנקבעו לפי סעיף 27א(ד) לשם עדכוננו בדבר זהות היוצר;

(3) היה השימוש ביצירה מסחרי, המשתמש פרסם הודעה באינטרנט או בעיתון יומי זמן סביר לפני השימוש.”

6. הוספת סעיף 53א לחוק העיקרי יבוא:

”צו הגבלת גישה 53א. (א) בסעיף זה – למקור תוכן

”מקור תוכן” – אמצעי מבוסס תוכנת מחשב הפועל על גבי רשת תקשורת אלקטרונית, לרבות אתר אינטרנט, בין שהשרת שהתוכן או מקור התוכן מאוחסן בו נמצא בישראל ובין מחוץ לישראל;

”בית משפט” – בית משפט מחוזי;

”ספק גישה” – מי שמספק שירות שמהותו מתן גישה לאדם לרשת תקשורת אלקטרונית, ובכלל זה ספק גישה לאינטרנט כהגדרתו בסעיף 4ט(א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ”ב-1982³;

”ספק שירותי אחסון” – מי שמספק שירותי אחסון של תוכן שנמסר לו לשם העלאתו לרשת תקשורת אלקטרונית;

”רישיון ייחודי” – כהגדרתו בסעיף 37(ד).

(ב) בית המשפט רשאי, על פי בקשה של בעל זכות יוצרים או בעל רישיון ייחודי (בסעיף זה – המבקש), לתת צו המופנה כלפי ספק גישה ומורה לו להגביל את הגישה למקור תוכן, כולו או חלקו (בסעיף זה – צו הגבלת גישה), אם שוכנע כי מתקיים לגבי עיקר התוכן שבאותו מקור תוכן אחד מאלה:

³ ס”ח התשמ”ב, עמ’ 218.

(1) שידורו או העמדתו לרשות הציבור, כאמור בסעיף 211(2), (4) או (5), באמצעות מקור התוכן, מהווים הפרה של זכות יוצרים לפי סעיף 47;

(2) פעולה בו מהווה הפרה של זכות יוצרים לפי סעיפים 48 או 48א.

(ג) בצו הגבלת גישה יורה בית המשפט לספק הגישה לנקוט אמצעים סבירים להגבלת הגישה למקור התוכן, כולו או חלקו, והכול בתנאים ובמידה שאינה עולה על הנדרש, כפי שיוורה בית המשפט, כדי למנוע, ככל האפשר בנסיבות העניין, את הפגיעה בבעל זכות היוצרים או בבעל הרישיון הייחודי; בצו כאמור ייכללו בין השאר כל אלה:

(1) פרטי מקור התוכן שהגישה אליו תוגבל;

(2) הוראות לעניין היקף הגבלת הגישה למקור התוכן;

(3) התקופה שבה תוגבל הגישה למקור התוכן.

(ד) במתן צו הגבלת גישה ובכלל זה בקביעת תנאיו ישקול בית המשפט, בין השאר את כל אלה, אף אם לא הוגשה התנגדות לבקשה:

(1) ההשפעה על הציבור כתוצאה מהגבלת הגישה לפי הצו או מהחלטת בית המשפט שלא לתת צו;

(2) חומרת ההפרה הנטענת;

(3) חיוניות הצו למניעת הפרה, ככל האפשר, של זכות יוצרים;

(4) יעילותם של סעדים אחרים העומדים לרשות בעל זכות היוצרים או בעל הרישיון הייחודי, ובכלל זה פנייה למפר או למשיב, אם זהותו ידועה או אם ניתן לאתרו בשקידה סבירה;

(5) מידת הפגיעה הצפויה בגישה למקורות תוכן אחרים;

(6) מידת הפגיעה הצפויה בפרטיות של משתמשי האינטרנט.

(ה) לא יינתן צו הגבלת גישה שיש בשיטת ביצועו משום האזנת סתר לפי חוק האזנת סתר, התשל"ט-1979⁴.

(1) (1) המבקש יצרף להליך הבקשה לצו הגבלת גישה (בסעיף זה – בקשה לצו), כמשיב, את הבעלים של מקור התוכן, את המפעיל של מקור התוכן או של חלק ממנו ואת מי שלדעת המבקש הוא המפר, אם אינו אחד מהם; ואולם בית המשפט רשאי לפטור את המבקש מצירופו של מי מהם, אם שוכנע כי לא היה ניתן לאתרו בשקידה סבירה.

⁴ ס"ח התשל"ט, עמ' 118.

(2) אם השרת שבו מאוחסן מקור התוכן נמצא בישראל או שהוא בשליטת אדם הנמצא בישראל או בשליטת תאגיד הרשום בישראל – יצורף להליך הבקשה לצו גם ספק שירות האחסון.

(3) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט להצטרף כצד להליך הבקשה לצו.

(ז) הוגשה בקשה לצו, יציג ספק הגישה הודעה על כך שתוצג במקום בולט באתר האינטרנט שלו; ההודעה תכלול את פרטי הליך הבקשה ובכלל זה את מספר ההליך, שמות הצדדים ובית המשפט הדין בבקשה; בהודעה יצוין כי הגבלת הגישה התבקשה בשל הפרת זכות יוצרים וכי כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט להצטרף כצד להליך.

(ח) מצא בית המשפט כי התקיימה עילה למתן צו הגבלת גישה למקור תוכן או לחלקו, והשרת שעליו מאוחסן התוכן או מקור התוכן נמצא בישראל או שהוא בשליטת אדם הנמצא בישראל או בשליטת תאגיד הרשום בישראל, לא יורה על מתן צו הגבלת גישה ויורה כי התוכן או מקור התוכן, לפי העניין, יוסר מהשרת בתנאים שיקבע, אלא אם כן מצא שהסרת התוכן או מקור התוכן מהשרת אינה אפשרית בנסיבות העניין או כי יש טעמים מיוחדים אחרים להימנע מהסרה כאמור.

(ט) ניתן צו הגבלת גישה, לרבות צו זמני להגבלת גישה –

(1) יציג ספק הגישה הודעה על כך שהגישה למקור התוכן הוגבלה והיא תוצג לכל אדם המנסה לגשת אליו, אלא אם כן הדבר אינו אפשרי מסיבות טכניות, והוא רשאי לעשות כן בדרך של הפניה לאתר האינטרנט שלו כאמור בסעיף קטן (ז); הודעה לפי סעיף קטן זה תכלול את פרטי הליך הבקשה לצו ויצוין בה כי כל אדם רשאי להגיש לבית המשפט בקשה לביטול הצו או לשינוי תנאיו, ויכול שתכלול כל פרט אחר שקבע בית המשפט ובנוסף שקבע;

(2) רשאי כל אדם להגיש לבית המשפט בקשה לביטול הצו או לשינוי תנאיו, ובית המשפט רשאי לבטל או לשנות את הצו בהתאם לבקשה, או בתנאים אחרים שיורה; ואולם מי שהיה צד להליך הבקשה לצו רשאי להגיש בקשה לביטול הצו או לשינוי תנאיו רק על בסיס עובדות חדשות שהתגלו או נסיבות שהשתנו לאחר מתן הצו; על החלטת בית המשפט לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים קטנים (ב) עד (ו).

(י) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכות בית המשפט לתת לבעל זכות יוצרים או לבעל רישיון ייחודי כל סעד אחר שהוא זכאי לו מהמשיבים האמורים בסעיף קטן (ז)(1), לפי כל דין, בשל הפרת הזכות האמורה.

"סייגים לתחולה לעניין פיצויים בלא הוכחת נזק

56א. (א) הוראות סעיף 56 לא יחולו על אדם שהעמיד לרשות הציבור ברשת האינטרנט יצירה אמנותית שהועמדה קודם לכן לרשות הציבור או שהרשה לאחר להעמיד לרשות הציבור יצירה כאמור, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

- (1) המפר חדל משהפרה בתוך זמן סביר לאחר שקיבל הודעה מבעל הזכות או מי מטעמו בדבר ההפרה;
- (2) היצירה לא הועתקה מקטלוג, שמטרתו מכירה של היצירות הכלולות בו או מתן רישיון לשימוש ביצירות הכלולות בו, שהועמד לרשות הציבור ברשת האינטרנט;
- (3) התקיים אחד מאלה:

(א) הפרת הזכות כאמור לא היתה למטרה מסחרית;

(ב) המפר הוא עמותה כמשמעותה בחוק העמותות, התש"ם-1980⁵, מוסד ללא כוונת רווח כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁶, חברה לתועלת הציבור כמשמעותה בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁷, הקדש כמשמעותו בחוק הנאמנות, התשל"ט-1979⁸, ואגודה עותמנית כמשמעותה בחוק העותומני על האגודות, ובלבד שמחזורם אינו עולה על 1,200,000 שקלים חדשים; לענין זה, "מחזור" – סכום התקבולים מכל מקור וסוג שהתקבלו בשנה האחרונה שחלפה, ולענין הקדש – סכום ההוצאות השנתי לכל מקור או סוג שהוצאו בשנה האחרונה שחלפה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הוראות אותו סעיף קטן לא יחולו על מוסד ממוסדות המדינה, רשות מקומית, חברה ממשלתית או חברה בת ממשלתית כהגדרתן בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975⁹, תאגיד שהוקם לפי חוק או על גופים המנויים בסעיף קטן (א)(3)(ב) שמחזורם עולה על הסכום האמור באותו סעיף קטן.

(ג) הוראות סעיף 56 לא יחולו על אלה, ובלבד שהשימוש נעשה במסגרת פעילותם הרגילה, לשם מימוש מטרותיהם ולא למטרה מסחרית:

- (1) מוסדות חינוך מסוג שקבע השר לפי סעיף 29;
- (2) ספריות, ארכיונים וגופים אחרים מסוג שקבע השר לפי סעיף 30(א) או (ג);

⁵ ס"ח התש"ם, עמ' 210.
⁶ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.
⁷ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.
⁸ ס"ח התשל"ט, עמ' 128.
⁹ ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

(3) מוזאוניס מסוג שקבע השר;

(4) גופים נוספים כגון אלה המנויים בפסקאות (1)

עד (3) שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

8. אחרי סעיף 60 לחוק העיקרי יבוא:

**“פרק ח’1: חשיפת זהותו של עושה פעולה בתוכן ברשת
תקשורת אלקטרונית**

הגדרות – פרק ח’1 א.60. בפרק זה –

“בית משפט” – בית משפט מחוזי;

“מחשב” – כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ”ה-1995¹⁰;

“פרטי מידע” – לרבות נתון טכנולוגי שהוא חלק מפרוטוקול התקשורת בין מחשבים, המסייע לאיתור של מחשב או של רשת מחשבים שבאמצעותם ניתן פומבי לתוכן, ברשת תקשורת אלקטרונית.

ב.60. אדם הטוען כי הופרה זכות יוצרים שלו באמצעות רשת תקשורת אלקטרונית, וזהותו של מי שעשה את הפעולה שעשייתה מהווה את ההפרה כאמור (בפרק זה – עושה הפעולה) אינה ידועה לו, רשאי לבקש מבית משפט להורות לאדם ששמו נקוב בבקשה (בפרק זה – המשיב) למסור לבית המשפט פרטי מידע שברשותו לגבי עושה הפעולה הנדרשים לשם בירור זהותו של עושה הפעולה ונקיטת הליכים משפטיים נגדו בשל אותה הפרה (בפרק זה – בקשה לחשיפת זהות).

ג.60. (א) סבר בית המשפט כי בקשה לחשיפת זהות מגלה עילה, אינה טורדנית או קנטרנית והוגשה כדי לאפשר למגיש הבקשה (בפרק זה – המבקש) לנקוט בהליכים משפטיים נגד עושה הפעולה, רשאי הוא להורות למשיב למסור לבית המשפט פרטי מידע שברשותו, העשויים להביא לזיהויו של עושה הפעולה.

(ב) הורה בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א), ימסור המשיב לבית המשפט, בלבד, פרטי מידע כאמור באותו סעיף קטן שדי בהם כדי להביא לזיהויו של עושה הפעולה, ויודיע לבית המשפט אם ידועים לו פרטים נוספים כאמור בסעיף קטן (א) וכן אם ידוע לו על אדם נוסף שברשותו פרטי מידע העשויים להביא לזיהויו של עושה הפעולה.

(ג) הודיע המשיב על פרטים נוספים או על אדם נוסף כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי בית המשפט, אם ראה שיש בכך צורך לשם זיהויו עושה הפעולה ולאחר שהביאו הצדדים את טענותיהם לפניו, להורות על מסירת פרטים נוספים או על מסירת פרטיו של אותו אדם לבית המשפט, וכן רשאי הוא להורות לאותו אדם (בסעיף קטן זה – משיב נוסף) כאמור בסעיף קטן (א); הורה בית המשפט כאמור, יחולו הוראות סעיף קטן (ב) על המשיב הנוסף.

¹⁰ ס”ח התשנ”ה, עמ’ 366.

(ד) בית המשפט רשאי למנות מומחה שסייע לו בבירור זהותו של עושה הפעולה לפי הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ג) (בפרק זה – מומחה); המבקש יישא בשכר טרחת המומחה ובהוצאותיו הכרוכות בביצוע בירור זהותו של עושה הפעולה, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

760. (א) סבר בית המשפט, על בסיס פרטי המידע שנמסרו לפי הוראות סעיף 60ג, כי ידועה לו זהותו של עושה הפעולה בסבירות גבוהה, רשאי הוא, לפני שייתן החלטה בבקשה לחשיפת זהות, להורות על המצאת הבקשה לעושה הפעולה; בקבלת החלטה לפי סעיף קטן זה ישקול בית המשפט בין השאר את כל אלה:

המצאת הבקשה לחשיפת זהות לעושה הפעולה וקבלת עמדתו

- (1) מידת הוודאות לגבי זהותו של עושה הפעולה;
- (2) עוצמת הפגיעה בזכויותיו של עושה הפעולה אם לא תינתן לו הזדמנות להשמיע את טענותיו טרם מתן ההחלטה בבקשה;
- (3) הנוק שעלול להיגרם למבקש כתוצאה מהמצאת הבקשה לעושה הפעולה;
- (4) החשש לסיכול חשיפת זהותו של עושה הפעולה;
- (5) אם יש בהמצאת הבקשה לעושה הפעולה כדי לגרום עיוות דין לאחד הצדדים להליך.

(ב) החליט בית המשפט, לפי הוראות סעיף קטן (א), להורות על המצאת הבקשה לעושה הפעולה, תומצא לו הבקשה כפי שיורה בית המשפט, בלי לגלות למבקש את שמו של עושה הפעולה וכל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו.

(ג) עושה הפעולה רשאי למסור לבית המשפט, בכתב, את עמדתו לגבי הבקשה לחשיפת זהותו; עמדת עושה הפעולה כאמור תומצא גם למבקש, בלי לגלות לו את שמו וכל פרט אחר שיש בו כדי לזהותו, אלא אם כן הסכים עושה הפעולה לגלותם.

660. (א) החליט בית המשפט שלא להורות על המצאת הבקשה לחשיפת זהות לעושה הפעולה, כאמור בסעיף 60ד(א), או שעושה הפעולה לא הודיע לפי סעיף 60ד(ג) על הסכמתו לחשיפת זהותו, יחליט בית המשפט בבקשה לחשיפת זהות על יסוד כתיבי הטענות בהליך בלבד, ואם ראה צורך בכך – לאחר שהתקיים דיון בבקשה; ואולם בית המשפט לא יקבל טענת התנגדות של עושה הפעולה לחשיפת זהותו, אם שוכנע כי זכותו של המבקש לטעון נגד טענת ההתנגדות כאמור, בלא חשיפת זהותו של עושה הפעולה, נפגעת, בין השאר, בשל העדר חקירה נגדית.

החלטת בית המשפט בבקשה לחשיפת זהות

(ב) הוכח להנחת דעתו של בית המשפט, בהתבסס על ראיות לכאורה שהציג המבקש, כי קיים חשש ממשי שעושה הפעולה ביצע כלפיו הפרה, וכי קיימת אפשרות סבירה שתביעה נגד עושה הפעולה בשל אותה הפרה תוכרע לטובת המבקש, רשאי בית המשפט להורות על מסירה למבקש של פרטי המידע לגבי עושה הפעולה הנדרשים לו לשם נקיטת הליכים משפטיים נגדו, כפי שיוורה בית המשפט.

סבר בית המשפט כי לא די בפרטי המידע שנמסרו לפי הוראות סעיף 60ג (בסעיף זה – פרטי המידע הקיימים) כדי לזהות את עושה הפעולה בסבירות גבוהה, רשאי הוא לפעול באחת מאלה:

(1) למנות מומחה נוסף לשם המשך בירור הזהות, כאמור בסעיף 60ג;

(2) להורות על מסירת פרטי המידע הקיימים למבקש, כולם או חלקם, כפי שיוורה, ובלבד שהם נדרשים לשם בירור זהותו של עושה הפעולה ושאינן במסירתם למבקש כדי לפגוע במידת העולה על הנדרש בפרטיותו של אדם, בשים לב למידת הפגיעה בזכויות המבקש ולחומרת ההפרה; על החלטה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיף 60ה(ב); בית המשפט ייתן החלטה לפי פסקה זו על יסוד כתבי הטענות בלבד, ואם ראה צורך בכך – לאחר שהתקיים דיון בבקשה.

מי שהגיע אליו מידע על עושה פעולה לפי הוראות פרק זה, לא יעשה בו שימוש אלא לצורך בירור זהותו של עושה הפעולה לשם נקיטת הליכים משפטיים נגדו בשל הפרה, ולמטרה זו בלבד.

השר רשאי לקבוע הוראות לעניין סדרי הדין בבקשה לחשיפת זהות.

תיקון סעיף 61 9. בסעיף 61 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:

”(ז) לא יסדר אדם יצירה בהיקף מסחרי, על דרך עיסוק, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, במטרה להפיק רווח מעיסוקו בשידור כאמור, באופן שמהווה הפרה של זכות היוצרים לשידור כאמור בסעיף 11(4).”

”(ח) לא יעמיד אדם יצירה לרשות הציבור בהיקף מסחרי, על דרך עיסוק, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, במטרה להפיק רווח מעיסוקו בהעמדה לרשות הציבור כאמור באופן שמהווה הפרה של זכות היוצרים להעמדה לרשות הציבור כאמור בסעיף 11(5).”

תיקון סעיף 62 10. בסעיף 62(ב) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (3) יבוא:

”(4) משדר יצירה כאמור בסעיף 61(ז);”

(5) מעמיד יצירה לרשות הציבור כאמור בסעיף 61(ח).”

תיקון סעיף 67 11. בסעיף 67(ב) לחוק העיקרי –

(1) ברישה, במקום ”ר-31” יבוא ”31 ו-56א(ג);”

(2) אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) לעניין מוזאוניום – השר הממונה על חוק המוזאוניום, התשמ"ג-1983".

12. תחילתו של פרק ח'1 לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, תשעה חודשים מיום פרסומו, והוא יחול גם לגבי תכנים שניתן להם פומבי, כאמור בסעיף 60ב לחוק העיקרי כנוסחו בחוק זה, ברשת תקשורת אלקטרונית, לפני המועד האמור.

איילת שקד
שרת המשפטים

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

יולי יואל אדלשטיין
יושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
נשיא המדינה

¹¹ ס"ח התשמ"ג, עמ' 113.